

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 1157486/2

בבית הדין הרבני הגדול ירושלים

לפני כבוד הדיינים:

הרב אליהו הישיריק, הרב מיכאל עמוס, הרב אברהם שינדלר

המערערת: פלונית (ע"י ב"כ עו"ד שני ליבמן ועו"ד חן לב רן)

נגד

המשיב: פלוני (ע"י ב"כ עו"ד אהרון טירר, עו"ד עינת טירר ועו"ד נירית דוד)

הנדון: צורכי מדור ופערי השתכרות כשיקולים בפסיקת מזונות במשמורת משותפת

פסק דין

בפנינו ערעור המערערת – האם על החלטת בית הדין האזורי מיום כ"ה תמוז תשע"ח (8.7.2018) שבה פסק בית הדין מזונות עבור שלושת ילדי הצדדים, כדלהלן:

[...] לפיכך, בהתחשב בהכנסות הצדדים, בהתחשב בקביעה למשמורת המשותפת ובפסיקה המקובלת, בית הדין אינו רואה סיבה לשנות את סך המזונות שנקבעו ל-3,750 ש"ח. על האב להמשיך לשלם את המחציות כולל עלויות גנים וצהרון, כהסכמתו.

יצוין בהערת אגב כי אף שאת סכום המזונות לא שינה בית הדין האזורי הרי ביחס להוצאות הנלוות – מה שקרוי 'המחציות' (גנים, צהרונים, חוגים וכדומה) – שינה בית הדין מפסק הדין שניתן ביום י' בטבת תשע"ח (28.12.17) – שם קבע בית הדין כי 'הבעל ישא במלוא ההוצאות'.

המערערת טענה כי בית הדין לא שקל את מצבה הכלכלי לעומת מצבו הכלכלי של הבעל וכי סכום המזונות שנפסק – 1,250 ש"ח בעבור כל ילד – הוא מתחת לרף, ודאי שאינו מאפשר לאם לעמוד בכלכלת הילדים ובוודאי אינו תואם את רמת המחיה שהורגלו לה הילדים, כפי שהאב – המשיב אומנם מספק להם כאשר הם נמצאים אצלו, וכך נוצר מצב קשה בעבור הילדים כאשר האם אינה יכולה לעמוד בתחרות זו עם האב – דבר הפוגע בילדים.

באת כוח המשיב טענה כי בית הדין קבע את גובה המזונות בהתחשב בהיות המשמורת משותפת, למעשה. הילדים שוהים אצל האב כמעט מחצית הזמן, נמצא שיש לראות את גובה המזונות שנקבעו ביחס למחצית הזמן ודי בכך.

בית הדין שמע את באי כוח הצדדים ואת הצדדים. כמו כן עיין בתיק הצדדים ובחומר שהוגש לו על ידי באי כוח הצדדים.

אף שעל דרך הכלל אין בית הדין הגדול מתערב בגובה המזונות שקבע בית הדין האזורי מכל מקום מצאנו כי במקרה זה לא הובאו בחשבון כל הפרמטרים בעת קביעת המזונות.

נציין כי בית הדין האזורי לא התייחס כלל בפסק דינו לתביעת האם ל'מדור' בעבור שלושת הילדים. צורך האם למדור עבור הילדים ומכך – חובת האב לדאוג למדור הילדים אינם יכולים להיות מופחתים עקב זמני שהות כאלו או אחרים.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

כמו כן ביחס למימון שמעל הצרכים ההכרחיים – דבר שבמקרה זה שני הצדדים מעוניינים בו, שלא לשנות את רמת החיים של הילדים: בעניין זה לא ייווצר שוויון אוטומטי בין הצדדים [בשל זמני שהות שווים] והוא ייותר אצל כל אחד כפי יכולתו.

אין חולק כי התשתית הכלכלית של האב גדולה בפער ניכר מזו של האם. שני הצדדים אינם סותרים עובדה זו, וגם אם יש מחלוקת על הפוטנציאל של השתכרות האם מכל מקום ברור שהמצב בפועל הוא כי יש אכן פער גדול בין הצדדים.

כל הסיבות הנ"ל גורמות כי אין להטיל את נטל המימון בשווה על שני הצדדים גם אם מדובר במשמורת משותפת.

בשקלול כל הנ"ל אנו קובעים כי גובה המזונות שישלם האב לידי האם, כולל תשלום בעבור מדור, יעמוד על סך של 5,700 ש"ח לחודש ובנוסף ישלם האב את כל המחציות כפי שקבע בית הדין האזורי.

פסק דין ומתן הוראות

על פי האמור מוחלט:

- א. החלטת בית הדין האזורי מיום כ"ה תמוז תשע"ח (8.7.2018), מבוטלת.
- ב. בית הדין קובע כי סכום המזונות שישלם האב לאם כולל דמי מדור עבור הילדים יעמוד על סך של 5,700 ש"ח מידי חודש.
- ג. מלבד הנ"ל ישלם האב מחצית מכל ההוצאות הנוספות (גנים, צהרונים, חוגים וכדומה).
- ד. תיק הערעור ייסגר ללא צו להוצאות.
- ה. פסק הדין מותר בפרסום בהשמטת פרטים מזהים.
ניתן ביום כ"ו בטבת התשע"ט (3.1.2019).

הרב אברהם שינדלר

הרב מיכאל עמוס

הרב אליהו הישוריק

עותק זה עשוי להכיל שינויי ותיקוני עריכה